

แนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมให้นักท่องเที่ยว: กรณีศึกษา กองบัญชาการตำรวจนครบาลฮานอย ประเทศเวียดนาม

Guideline of Crime Security Management for Tourists: Case Study Metropolitan Police Commission Hanoi, Vietnam

นิง คั่น ยูย / Ninh Khanh Duy

คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ / Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy, Thailand

E-mail: duymec@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. ศึกษามาตรการป้องกันอาชญากรรมให้นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในกรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม 2. ศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมให้นักท่องเที่ยวในกรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม 3. ได้แนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมให้นักท่องเที่ยวในกรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร จำนวน 232 คน และข้าราชการตำรวจชั้นประทวน จำนวน 155 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 387 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเรื่อง แนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมให้นักท่องเที่ยวกรณีศึกษา กองบัญชาการตำรวจนครบาลฮานอยกรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม จำนวน 37 ข้อ ตรวจสอบคุณภาพวัดโดยตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ด้วยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการรักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวของเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ท่องเที่ยวกรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม แบ่งได้เป็น 1. ด้านบุคคล (ด้านเหยื่อ) 2. ด้านบุคคล (ผู้กระทำความผิด) 3. ด้านสถานที่ (ที่พัก) 4. ด้านสถานที่ (แหล่งท่องเที่ยว) 5. ด้านเอกสาร (การบันทึกประวัติอาชญากร) 6. ด้านเอกสาร (การบันทึกประวัติคนเข้าพื้นที่) 7. การเข้าที่เกิดเหตุ 8. การปิดล้อมที่เกิดเหตุ และการจับกุมคนร้าย 9. การสืบสวนสอบสวนคดี 10. การติดตามคนร้าย 11. สภาพปัญหาการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมให้นักท่องเที่ยวของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม

คำสำคัญ: มาตรการป้องกันอาชญากรรม, การจัดการรักษาความปลอดภัยด้านอาชญากรรม, นักท่องเที่ยวในกรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม

Abstract

This research has 3 objectives: 1) Study on crime prevention measures for tourists arriving in Hanoi, Vietnam; 2) Study on the problem of managing crime security for tourists in Hanoi, Vietnam; 3) Have a solution to the problem of crime security management for tourists in Hanoi, Vietnam. The sample consisted of 232 commissioned officers and 155 non-commissioned officers. The total number of police officers was 387. The tools used in the research were questionnaires guidelines for managing crime safety for tourists case study of Hanoi Metropolitan Police, Vietnam. 37 questions, examine the quality of the measurement by checking the content validity with the consistency index method. The research found that comments on the practice of security measures to tourists of police officers in the tourist area of Hanoi, Vietnam can be divided into 1. The person (victim side) 2. The person (wrong doer) 3. The place (accommodation) 4. The place

(tourist attraction) 5. Documentation (record of criminal) 6. Documentation (record of people entering the area) 7. Access to the locale 8. Blockade at the scene and the arrest of the villains 9. Lawsuit investigation 10. Follow up the villain 11. The problem of safety management of crime to tourists of police officers in Hanoi, Vietnam.

Keywords: Crime Prevention Measures, Crime Security Management, Tourists in Hanoi Vietnam

บทนำ

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเป็นประเทศที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่อง ปัจจุบันมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นลำดับที่ 6 ของอาเซียน และเป็นประเทศสำคัญในกลุ่มระเบียงเศรษฐกิจอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Sub region (GMS) Economic Corridors) ซึ่งเป็นความร่วมมือของ 6 ประเทศได้แก่ ไทย เมียนมา สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว กัมพูชา เวียดนาม และจีน (ตอนใต้) เพื่อส่งเสริมการขยายตัวทางการค้า การลงทุน และการพัฒนาในด้านต่าง ๆ รวมถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน อาทิ เส้นทางคมนาคม ระบบไฟฟ้า โทรคมนาคม และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น นอกจากนี้ เวียดนามยังมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์สำหรับภาคการผลิตและการท่องเที่ยว และมีจำนวนประชากรมากกว่า 93 ล้านคน ซึ่งเป็นทั้งแหล่งแรงงาน และตลาดสำหรับสินค้าและบริการได้เป็นอย่างดี (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2558) เวียดนามมีภูมิประเทศที่สวยงามและโดดเด่น รวมทั้งยังมีวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ต่างจากประเทศอื่นในอาเซียน ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของเวียดนามมีการเติบโตสูง ตามข้อมูลสถิติของทบวงสถิติของเวียดนาม ในปี ค.ศ.2014 นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาเที่ยวในเวียดนามมีจำนวนโดยประมาณ 7,874,312 คน ต่อมาในปี ค.ศ.2015 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มขึ้นเป็นเกือบ 8 ล้านคนเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 0.9 เมื่อเทียบกับปี ค.ศ.2014 และล่าสุดในปี ค.ศ.2016 นักท่องเที่ยวพุ่งทะลุกว่า 10 ล้านคนเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 26 เมื่อเทียบกับปี ค.ศ.2015 คาดว่าในปี 2017 เวียดนามจะต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติเกือบ 11.5 ล้านคน (สำนักงานสถิติ ทบวงสถิติ กระทรวงวางแผนและการลงทุนของเวียดนาม, 2560)

กรุงฮานอยเป็นเมืองหลวงของประเทศเวียดนาม และเป็นเมืองการค้าใหญ่อันดับสองของเวียดนาม ซึ่งเป็นที่ยอมรับและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอันดับต้น ๆ ของเวียดนามที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากทั้งชาวต่างชาติ จากสถิติของสำนักงานการท่องเที่ยวนครฮานอย นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาฮานอยในปี ค.ศ.2015 มีจำนวนประมาณ 3.4 ล้านคนเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 12 เมื่อเทียบกับปี 2014 นอกจากนั้นยังมีนักท่องเที่ยวภายในประเทศเข้ามาฮานอยมีจำนวนประมาณ 16.4 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.4 เมื่อเทียบกับปี 2014 ในปี ค.ศ.2016 ที่ผ่านมามีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวฮานอยเป็นจำนวนมากกว่า 4 ล้านคน เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 23 เมื่อเทียบกับปี 2015 และจำนวนนักท่องเที่ยวมาจากจังหวัดอื่นๆภายในประเทศมีมากกว่า 18.3 ล้านคน เพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 12 เมื่อเทียบกับปี 2015 สำนักงานการท่องเที่ยวนครฮานอยก็คาดการณ์ในปี 2017 สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งหมดได้มากกว่าร้อยละ 11.08 ของปี 2016 สร้างรายได้ให้กับกรุงฮานอยถึง 3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (สำนักงานการท่องเที่ยวกรุงฮานอย, 2559)

อย่างไรก็ตาม เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว และพักอาศัยเป็นจำนวนมากย่อมส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ ด้านสังคมรวมถึงปัญหาอาชญากรรมด้วย ปัจจุบันมีการก่ออาชญากรรมต่อนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศเวียดนามจำนวนมากโดยเฉพาะในกรุงฮานอย

ตารางที่ 1 แสดงสถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้นในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ปี 2013-2016

ปี ค.ศ.	จำนวนคดี	จำนวนผู้ต้องหาที่จับได้ (คน)
2013	5854	8649
2014	6142	9403
2015	6294	9847
2016	7809	8485

ตารางที่ 2 แสดงประเภทปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ปี 2013-2016

ปี	ลักทรัพย์	วิ่งราวทรัพย์และชิงทรัพย์	อื่น ๆ	รวมคดี
2013	156	31	55	242
2014	120	78	83	281
2015	205	90	21	316
2016	276	30	100	406

ที่มา: กองกำกับการสืบสวนสอบสวนกองบัญชาการตำรวจนครบาลกรุงเทพมหานคร (2559)

ปัญหาความไม่ปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับทฤษฎีของ Maslow (1954: 84-89) ที่ได้เสนอแนวคิดความต้องการของมนุษย์ ที่มีความเป็นลำดับขั้น จะเห็นได้ว่าความต้องการด้านความมั่นคงปลอดภัยเป็นความต้องการลำดับพื้นฐานแรกๆ ของมนุษย์ก่อนที่จะไปสู่ความต้องการขั้นอื่นๆ โดยการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมความต้องการชนิดหนึ่งของมนุษย์ที่ต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านความปลอดภัยเป็นพื้นฐาน ดังนั้น กล่าวโดยสรุปคือความต้องการทางด้านความปลอดภัยและความมั่นคง จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก จากปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนการคุ้มครองผลประโยชน์ให้กับนักท่องเที่ยวเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อปริมาณนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ประเทศเวียดนามนั้น การที่ศึกษาปัญหา และอุปสรรครวมถึงมาตรการป้องกันอาชญากรรมให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานครจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้มาตรการมีส่วนในการป้องกันอาชญากรรม ลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สิน เพื่อสวัสดิภาพในการเดินทาง และเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้สามารถนำมาตราการป้องกันอาชญากรรมแก่นักท่องเที่ยวมาใช้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อไป

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษามาตรการป้องกันอาชญากรรมให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ประเทศเวียดนาม 2) ศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมให้แก่นักท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ประเทศเวียดนาม 3) ได้แนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมให้แก่นักท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ประเทศเวียดนาม

การทบทวนวรรณกรรม

ความหมายของอาชญากรรม อาชญากรรม หมายถึง การกระทำใดๆ ที่ถูกบัญญัติไว้ว่าเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และกฎหมายอื่นที่มีโทษทางอาญา (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2526) หรือความหมายของอาชญากรรมโดยแบ่งออกเป็น 3 นัย คือ (ณรงค์ ทรัพย์เย็น และ ธงชาติ รอดคลอง, 2551)

1) อาชญากรรมในความหมายของนักกฎหมาย เห็นว่าอาชญากรรมเป็นความประพฤติที่กฎหมายอาญาห้ามและมีบทกำหนดโทษไว้ คือการกระทำหรือการงดเว้นการกระทำใดๆที่กฎหมายบัญญัติไว้ว่าเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ชัดเจน เช่น ความผิดฐานฆ่าคนตาย ฐานลักทรัพย์ ฐานฉ้อโกง ฐานชิงทรัพย์ เป็นต้น

2) อาชญากรรมในความหมายของนักอาชญาวิทยา จะมองกันในเรื่องของความร้ายแรงของการกระทำและความชั่วที่มีอยู่ในตัวของผู้กระทำมากกว่า กล่าวคือ จะมองความหมายของอาชญากรรมตามความหมายอย่างแคบ ซึ่งหมายถึงการกระทำที่มีลักษณะชั่วร้าย และเป็นอันตรายต่อสังคมอย่างมากเท่านั้น

3) อาชญากรรมในความหมายของนักสังคมวิทยา เห็นว่าความประพฤติผิดขัดแย้งหรือละเมิดต่อระเบียบของสังคมนั้น มิได้หมายความว่าความประพฤติผิดจะเป็นอาชญากรรมเสมอไป แต่มีความหมายเพียงว่าผู้นั้นประพฤติและปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบที่สังคมกำหนดไว้เท่านั้น การขัดแย้งหรือละเมิดต่อสังคมที่ตราไว้เป็นกฎหมายนั้น จึงเรียกว่าเป็นการกระทำผิดกฎหมาย หรือเป็นการก่ออาชญากรรมยกเว้นความผิดลหุโทษไม่ถือว่าเป็นการก่ออาชญากรรม

ทฤษฎีสามเหลี่ยมอาชญากรรม (Crime triangle Theory) เป็นทฤษฎีที่อธิบายถึงสาเหตุ หรือองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรม ได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย ซึ่งสามารถนำไปใช้ การแก้ไขปัญหา อาชญากรรมทางกายภาพ ทั้งด้านการป้องกันและการปราบปรามอาชญากรรม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นรูปธรรม โดยได้อธิบายถึงสาเหตุหรือองค์ประกอบของการเกิดอาชญากรรมไว้ว่า ประกอบด้วยด้านต่างๆ ของสามเหลี่ยม 3 ด้าน คือ 1) คนร้าย (Offender) หมายถึงผู้ที่มีความต้องการ หรือ Desire ที่จะก่ออาชญากรรม หรือลงมือกระทำความผิด 2) เหยื่อ (Victim) + เป้าหมาย (Target) หมายถึง บุคคล สถานที่ วัตถุ ที่คนร้ายมุ่งที่จะกระทำต่อเหยื่อ หรือเป็นเป้าหมายที่คนร้ายต้องการ 3) โอกาส (Opportunity) หมายถึง เวลา (Time) + สถานที่ (Place) ที่เหมาะสมพอดีที่คนร้ายสามารถที่จะก่ออาชญากรรม หรือลงมือกระทำความผิดได้ กล่าวคือหากขาดองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งแล้ว จะทำให้อาชญากรรมไม่สามารถเกิดขึ้นได้

ความหมายของการป้องกันอาชญากรรม (Crime Prevention Concepts) Sutherland and Cressey (1967) ได้ให้ความหมายของการป้องกันอาชญากรรมว่าเป็นความพยายามที่จะสกัดกั้นมิให้เกิดอาชญากรรมขึ้น ในขณะที่ ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์ (2531) ได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความของคำว่า "การป้องกันอาชญากรรมพื้นฐาน" โดยทั่วไปแล้ว การป้องกัน หมายถึง การดำเนินการใดเพื่อมิให้สิ่งที่จะป้องกันเกิดขึ้น กล่าวคือการป้องกันอาชญากรรมเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องปฏิบัติร่วมกันหลายฝ่าย เพราะอาชญากรรมเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของคนในสังคม การป้องกันอาชญากรรมจึงได้ดำเนินโดยหน่วยงานของรัฐ และประชาชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานของรัฐคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการป้องกันความปลอดภัยให้แก่ประชาชน รวมไปถึงมาตรการจัดการรักษาความปลอดภัยด้านอาชญากรรมนั้น มีส่วนสำคัญที่ช่วยลดการเกิดเหตุอาชญากรรมได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม แต่อย่างไรก็ตามมาตรการในการรักษาความปลอดภัยนั้นควรประกอบด้วยการป้องกันในด้านต่างๆ เช่น ด้านบุคคล สถานที่ หรือปัจจัยทางด้านข้อมูลและอุปกรณ์ หากเกิดความบกพร่องในด้านใดด้านหนึ่งแล้วย่อมส่งผลให้อาชญากรรมเกิดขึ้นโดยง่าย

การท่องเที่ยวก่ออาชญากรรม Bennet (1998) ให้ความเห็นว่า นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะชาวต่างชาติ มักนำเงินก้อนใหญ่เข้าสู่พื้นที่ท่องเที่ยวนั้นๆ พวกเขา มักเป็นเป้าสายตาจากคนร้าย และมักจะถูกหลอกลวงได้ง่ายกว่าคนท้องถิ่น เพราะความไม่คุ้นชินพื้นที่ วัฒนธรรม ภาษา และคนท้องถิ่น นักท่องเที่ยว มักจะตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมได้ง่ายหากคนร้ายสบช่องโอกาส เพราะพวกเขามักจะทำตัวตามสบาย ไม่ระวังตัวเองมาก ไม่คุ้นเคยกับพื้นที่ จะไม่มีทางทราบว่ามีพื้นที่ใดในสถานการณ์ที่ท่องเที่ยวเป็นอันตราย และไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้นในพื้นที่นั้นๆ เกิดอาชญากรรมขึ้นบ้างหรือไม่ พวกเขาจะเป็นเป้าหมายของคนร้ายในการฉ้อโกงชิงทรัพย์ได้ง่าย เพราะมีความแตกต่างจากคนในท้องถิ่นชัดเจนในเรื่องของการแต่งกาย และท่าทีที่ให้ความสนใจกับสถานที่ นักท่องเที่ยว มักจะถูกประทุษร้ายต่อชีวิต และทรัพย์สินทันทีที่แยกตัวออกจากกลุ่มนักท่องเที่ยวของตน หรือพาตนเองเข้ามาในสถานที่ หรือโอกาสที่สุ่มเสี่ยงต่อการถูก

ประทุษร้าย ดังนั้นมาตรการรักษาความปลอดภัยจึงต้องครอบคลุมไปถึงประชากรในพื้นที่ และผลกระทบทางด้านความปลอดภัยต่อนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาด้วยเช่นกัน

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ปัจจัยในการบริหารมีองค์ประกอบที่สำคัญดังต่อไปนี้

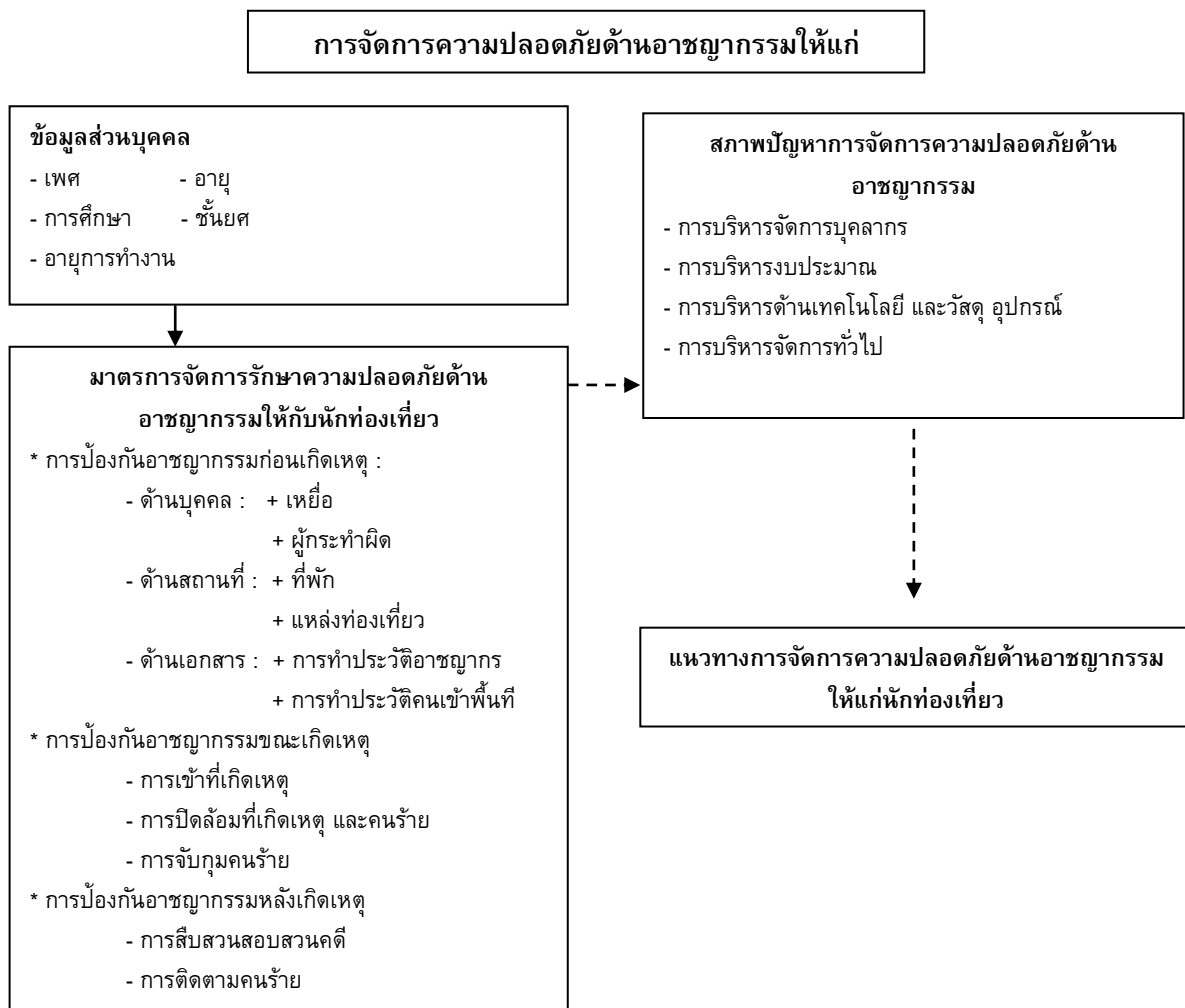
- 1) คนหรือบุคคล (Man) เป็นปัจจัยสำคัญของการบริหารงาน หน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ จำเป็นต้องมีคนที่ปฏิบัติงาน ผลงานที่ดีจะออกมาได้ต้องประกอบด้วยบุคคลที่มีคุณภาพ และมีความรับผิดชอบต่องานหรือหน่วยงานนั้นๆ
- 2) เงิน (Money) หน่วยงานจำเป็นที่จะต้องมีงบประมาณเพื่อการบริหารงาน หากขาดงบประมาณการบริหารงานของหน่วยงานก็ยากที่จะบรรลุเป้าหมาย
- 3) ทรัพยากรหรือวัสดุ (Material) การบริหารจำเป็นต้องมีวัสดุอุปกรณ์หรือทรัพยากรในการบริหาร หากหน่วยงานขาดวัสดุ อุปกรณ์หรือทรัพยากรในการบริหารแล้วก็จะย่อมจะเป็นอุปสรรค หรือทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงาน
- 4) การบริหารจัดการ (Management) เป็นภารกิจของผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาโดยตรง คือเป็นกลไก และตัวประสานที่สำคัญที่สุดในการประมวล ผลักดันและกำกับปัจจัยต่างๆ ทั้ง 3 ประการให้สามารถดำเนินไปได้โดยมีประสิทธิภาพจนบรรลุเป้าหมายของหน่วยงานตามที่ต้องการ

ซึ่งองค์ประกอบในการบริหารทั้ง 4 ปัจจัย มีความสอดคล้องกันในแง่ของการดำเนินงาน และการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ หากเกิดความบกพร่องหรือปัญหาในปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งแล้ว ย่อมส่งผลให้มาตรฐานในการบริหารจัดการลดลง รวมไปถึงประสิทธิภาพของมาตรการต่างๆ อาจลดน้อยลงด้วย

ผลการศึกษาของ เอกกนิษฐ์ ขจีจิตร (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัญหาอาชญากรรมในสถานบริการในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง”: มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาอาชญากรรมในสถานบริการ สาเหตุที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาอาชญากรรมในสถานบริการ และเพื่อศึกษาหาแนวทางและวิธีการป้องกันปัญหาอาชญากรรมต่อไปในอนาคต

การศึกษาค้นคว้าพบว่า สภาพปัญหาอาชญากรรมในสถานบริการ ในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจนครบาลห้วยขวางนั้น โดยภาพรวมแล้ว ส่วนใหญ่จะเป็นคดีเกี่ยวกับชีวิต และร่างกาย เนื่องจากผู้ที่มาใช้บริการสถานบริการส่วนใหญ่มีการดื่มสุรา ทำให้การควบคุมสติและอารมณ์ลดลง สามารถก่อเหตุได้ง่าย ในด้านปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาอาชญากรรมในสถานบริการ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่ามีสาเหตุจากการการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่มีประสิทธิภาพ มีการเปิดให้บริการเกินเวลารวมทั้งมีการใช้ยาเสพติดในสถานบริการ สาเหตุเหล่านี้ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาอาชญากรรมมากยิ่งขึ้น สำหรับแนวทางและวิธีการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ผลจากการศึกษาค้นคว้าไปสู่ข้อเสนอให้ควรมีการทำงานกันอย่างบูรณาการหลายหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชน มีการออกตรวจตราสถานบริการให้บ่อยขึ้น มีการเพิ่มเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และกล้องวงจรปิดในสถานบริการเพื่อเพิ่มการตรวจตรา ป้องกันการก่ออาชญากรรมที่อาจจะเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อและต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการวิจัย

ประชากรและตัวอย่าง การศึกษามาตรการป้องกันอาชญากรรมแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร มีประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติการในสถานีตำรวจ สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาลกรุงเทพมหานคร ประเทศเวียดนาม จำนวนทั้งหมด 12,222 (พ.ศ.2560) คำนวณขนาดตัวอย่างด้วยสูตร ทาโร ยามาเน่ ได้ขนาดตัวอย่าง 387 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนคือ **ขั้นตอนที่ 1** วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการสร้างแบบสอบถามจากศึกษาค้นคว้าข้อมูลของกองบัญชาการตำรวจนครบาลและทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1) เป็นคำถามเกี่ยวกับทางปัจจัยส่วนบุคคล ส่วนที่ 2) เป็นคำถามเกี่ยวกับมาตรการรักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร และสภาพปัญหาการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมให้นักท่องเที่ยวของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกเป็น 11 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านบุคคล (ด้านเหี่ยว) 2) ด้านบุคคล (ผู้กระทำผิด) 3) ด้านสถานที่ (ที่พัก) 4) ด้านสถานที่ (แหล่งท่องเที่ยว) 5) ด้านเอกสาร (การบันทึกประวัติอาชญากรรม) 6) ด้านเอกสาร (การบันทึกประวัติคนเข้าพื้นที่) 7) การเข้าที่เกิดเหตุ 8) การปิดล้อมที่เกิดเหตุ และ

การจับกุมคนร้าย 9) การสืบสวนสอบสวนคดี 10) การติดตามคนร้าย 11) สภาพปัญหาการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมให้แก่นักท่องเที่ยวของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรุงเทพมหานคร รวมทั้งหมด 37 ข้อคำถาม

ขั้นตอนที่ 2 นำร่างแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และทำการลงพื้นที่ค้นคว้าภาคสนามที่กรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) ซึ่งได้นำผลสำรวจจากการทำวิจัยเชิงปริมาณ ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดจำนวน 5 ข้อ มาตั้งเป็นประเด็นการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อสำรวจความคิดเห็นจากเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานโดยตรงเกี่ยวกับงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมจำนวน 7 คน และ

ขั้นตอนที่ 4 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เจ้าหน้าที่ตำรวจตำแหน่งชั้นสัญญาบัตร ระดับผู้บริหารของหน่วยงาน โดยการนำข้อคิดเห็นจากการทำวิจัยเชิงปริมาณ และการสนทนากลุ่มมาเพื่อหาแนวทางการจัดการความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่าง ห้วงเดือนสิงหาคม พ.ศ.2560

การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาหา ค่าความถี่ ร้อยละ นำข้อมูลที่ได้ออกจากการศึกษามาตรวจให้คะแนนหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (สำหรับกระบวนการในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่ม และการสัมภาษณ์เจาะลึกนั้น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการ มาใช้ในกระบวนการวิเคราะห์ และประมวลผลข้อมูล

ผลการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 387 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 78.02) อายุระหว่าง 18-28 ปี (ร้อยละ 41.38) ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 79.31) มีประสบการณ์ทำงาน 1-10 ปี (ร้อยละ 62.93)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษามาตรการป้องกันอาชญากรรมให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร โดยการศึกษามาตรการรักษาความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลอานอย ประเทศเวียดนาม ในด้านต่างๆ โดยจำแนกเป็น 11 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านบุคคล (ด้านเหยื่อ) 2) ด้านบุคคล (ผู้กระทำความผิด) 3) ด้านสถานที่ (ที่พัก) 4) ด้านสถานที่ (แหล่งท่องเที่ยว) 5) ด้านเอกสาร (การบันทึกประวัติอาชญากรรม) 6) ด้านเอกสาร (การบันทึกประวัติคนเข้าพื้นที่) 7) การเข้าที่เกิดเหตุ 8) การปิดล้อมที่เกิดเหตุ และการจับกุมคนร้าย 9) การสืบสวนสอบสวนคดี 10) การติดตามคนร้าย 11) สภาพปัญหาการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมให้แก่นักท่องเที่ยวของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรุงเทพมหานคร ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน พบว่า มาตรการรักษาความปลอดภัยให้แก่ นักท่องเที่ยวที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และมีระดับความคิดเห็น “น้อย” จำนวน 5 ข้อ ประกอบไปด้วย 1) มีการติดกล้องวงจรปิดในพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อป้องกันอาชญากรรมได้ทั่วถึง และบันทึกได้หลายมุมของถนน (แหล่งท่องเที่ยว) ($\bar{x}$ = 2.28) 2) หน่วยงานตำรวจได้บันทึกบุคคลที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักแรมในพื้นที่ โดยแยกเป็นคนเวียดนาม และ สัญชาติอื่นๆ เพื่อรับไว้เป็นหลักฐานในการวิเคราะห์สถิติอย่างชัดเจน (การบันทึกประวัติคนเข้าพื้นที่) ($\bar{x}$ = 2.33) 3) เจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความรู้ ความสามารถเพียงพอในการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร และประสานงาน ($\bar{x}$ = 2.42) 4) เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความรู้ความเข้าใจด้านภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นอย่างดี ($\bar{x}$ = 1.94) และ 5) อัตรากำลังพลเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีประสิทธิภาพ มีความเพียงพอต่อจำนวนของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรับมือกับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ($\bar{x}$ = 2.59)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของมาตรการป้องกันอาชญากรรมให้แก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ประเทศเวียดนาม

มาตรการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวที่ใช้ในปัจจุบัน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
มีการติดกล้องวงจรปิดในพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อป้องกันอาชญากรรมได้ทั่วถึง และบันทึกได้หลายมุมของถนน (ด้านสถานที่)	2.28	0.59	น้อย
หน่วยงานตำรวจได้บันทึกบุคคลที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักแรมในพื้นที่ โดยแยกเป็นคนเวียดนาม และสัญชาติอื่นๆ เพื่อรับไว้เป็นหลักฐานในการวิเคราะห์สถิติอย่างชัดเจน (ด้านเอกสาร)	2.33	0.60	น้อย
เจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความรู้ ความสามารถเพียงพอในการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและประสานงาน (สภาพปัญหาการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม)	2.42	0.62	น้อย
เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความรู้ความเข้าใจด้านภาษาต่างประเทศเพื่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นอย่างดี(สภาพปัญหาการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม)	1.94	0.50	น้อย
อัตรากำลังพลเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีประสิทธิภาพ มีความเพียงพอต่อจำนวนของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรับมือกับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น (สภาพปัญหาการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรม)	2.59	0.67	น้อย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาในการจัดการรักษาความปลอดภัยด้านอาชญากรรมให้แก่นักท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ประเทศเวียดนาม โดยการนำผลสำรวจจากการทำวิจัยเชิงปริมาณ ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดจำนวน 5 ข้อ มาตั้งเป็นประเด็นการทำสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อสำรวจความคิดเห็นจากเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ปฏิบัติงานโดยตรงเกี่ยวกับงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมจำนวน 7 คน ผลการศึกษา พบว่าจาก 1) การติดตั้งกล้องวงจรปิดยังเป็นปัญหาที่เมืองฮานอยกำลังจัดการ ฮานอยเป็นเมืองที่มีถนนหลายสาย และมีผังเมืองที่ซับซ้อน ส่วนใหญ่ยังเป็นการติดตั้งเพื่อควบคุมการจราจรอำนวยความสะดวกให้แก่ตำรวจจราจรในการตรวจสอบผู้กระทำความผิดด้านการจราจร 2) การจัดทำสถิติของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามายังกรุงเทพมหานครมีข้อจำกัดหลายปัจจัย 3) เจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ด้านเทคโนโลยี ซึ่งบางคนไม่ได้รับหน้าที่ทำงานธุรการจึงไม่สามารถใช้คอมพิวเตอร์อย่างคล่องแคล่ว 4) อุปสรรคปัญหาสำคัญของการดูแลความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวต่างชาติคือการสื่อสาร ซึ่งการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรุงเทพมหานครยังไม่เพียงพอ 5) อัตรากำลังพลเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีประสิทธิภาพ ไม่มีความเพียงพอต่อจำนวนของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อรับมือกับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 โดยการนำข้อคิดเห็นจากการทำวิจัยเชิงปริมาณ และการสนทนากลุ่มมาทำการสัมภาษณ์เชิงลึกเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตร ระดับผู้บริหารของหน่วยงานเพื่อหาแนวทางการจัดการความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ประเทศเวียดนาม ผลการศึกษา พบว่า แนวทางการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมให้แก่นักท่องเที่ยวสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรุงเทพมหานครนั้นควรจะมีการพัฒนาใน 2 ด้าน 1) ด้านการบริหารจัดการ:ปรับปรุงโครงสร้าง และระบบการบริหารจัดการทั้งด้านบุคลากร แผนงาน ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน รวมไปถึงเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสถานการณ์ในอนาคตสร้างระบบการบริหารจัดการในด้านการดูแลรักษาความปลอดภัย และให้บริการแก่นักท่องเที่ยวทั้งในด้านยุทธศาสตร์, ระบบการทำงาน,งบประมาณ, ทรัพยากรมนุษย์, เทคโนโลยีสารสนเทศ และด้านการตรวจราชการให้มีความสอดคล้องกับ

สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวของเวียดนาม พัฒนาระบบการบริหารจัดการ, อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ เพื่อใช้ในการสนับสนุนการปฏิบัติการในด้าน การดูแลรักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จัดทำหลักสูตรการศึกษาอบรมให้สอดคล้อง สนับสนุน นโยบายด้านการดูแลรักษาความปลอดภัยด้านอาชญากรรม และให้บริการแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ให้แก่ข้าราชการตำรวจทุกระดับ รวมถึงการจัดอบรมด้านภาษาให้แก่ข้าราชการตำรวจทุกระดับอีกด้วย วางระบบการจัดการด้านสวัสดิการ ให้เหมาะสม และเพียงพอต่อการปฏิบัติงานด้านการดูแลรักษาความปลอดภัย สร้างระบบการจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องให้เป็นมาตรฐานและสามารถใช้ได้ในระยะยาว รวมไปถึงการผลักดัน, สนับสนุน ให้มีการกำหนดกฎหมาย กฎระเบียบใหม่และทบทวนแก้ไข ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบเดิมที่ยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา และบริหารจัดการการท่องเที่ยว ให้สอดคล้อง เหมาะสมกับสถานการณ์การท่องเที่ยวในปัจจุบัน และจัดอบรมด้านยุทธวิธีตำรวจให้แก่ข้าราชการตำรวจทุกระดับ ทุกสถานี เพื่อสามารถออกปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย 2) ด้านการปฏิบัติการ: ตระหนักถึงความสำคัญของการให้บริการ และการอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว รวมไปถึงการสร้างมาตรฐานในการปฏิบัติ มีการเพิ่มจำนวนศูนย์บริการให้ครอบคลุมทุกพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว ขยายช่องทางในการแจ้งเหตุ และมีการประชาสัมพันธ์ตามสื่อต่างๆให้นักท่องเที่ยวทราบอย่างแพร่หลาย เน้นการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่มีผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวโดยตรง จัดระเบียบสายตรวจทุกประเภทให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงการจัดทำฐานข้อมูลต่างๆด้านการท่องเที่ยวให้ถูกต้อง และครบถ้วน จัดหาล่ามแปลภาษาต่างประเทศไว้ประจำสถานีตำรวจในแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวก และรวดเร็วในการดำเนินการสอบสวน รวมไปถึงการรับแจ้งเหตุ จัดตั้งเครือข่ายอาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยวจากภาคประชาชน องค์กรเอกชนภาคธุรกิจเพื่อมาเป็นผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ในด้านต่าง ๆ เช่น เป็นล่ามแปล คอยแจ้งเหตุ ออกตรวจดูแลรักษาความปลอดภัยและให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

อภิปรายผลการวิจัย

จากการแบ่งมาตรการป้องกันอาชญากรรมให้นักท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร เป็น 11 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านบุคคล (ด้านเหยื่อ) 2) ด้านบุคคล (ผู้กระทำความผิด) 3) ด้านสถานที่ (ที่พัก) 4) ด้านสถานที่ (แหล่งท่องเที่ยว) 5) ด้านเอกสาร (การบันทึกประวัติอาชญากรรม) 6) ด้านเอกสาร (การบันทึกประวัติคนเข้าพื้นที่) 7) การเข้าที่เกิดเหตุ 8) การปิดล้อมที่เกิดเหตุ และการจับกุมคนร้าย 9) การสืบสวนสอบสวนคดี 10) การติดตามคนร้าย 11) สภาพปัญหาการจัดการความปลอดภัยด้านอาชญากรรมให้นักท่องเที่ยวของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรุงเทพมหานคร เวียดนาม ซึ่งจากการแบ่งมาตรการออกเป็นด้านต่างนั้นผลการสำรวจพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องของการติดกล้องวงจรปิดในพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อป้องกันอาชญากรรมได้ทั่วถึง และบันทึกได้หลายมุมของถนนยังขาดประสิทธิภาพ และมีความจำเป็นในการพัฒนา หน่วยงานตำรวจยังขาดการบันทึกบุคคลที่เป็นนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักแรมในพื้นที่โดยแยกเป็นคนเวียดนาม และสัญชาติอื่นๆ เพื่อรับไว้เป็นหลักฐานในการวิเคราะห์สถิติอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง มาตรการรักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ: ศึกษากรณี สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (เอกนรินทร์ ปันยานะ, 2547) ที่พบว่า การตรวจสอบข้อมูลของนักท่องเที่ยวจำเป็นต้องการป้องกันปัญหาอาชญากรรม ต่อมาคือเจ้าหน้าที่ตำรวจขาดความรู้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร และประสานงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง การป้องกันอาชญากรรมที่แฝงมากับนักท่องเที่ยวของกองกำกับการ 3 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว (บันลือ เขียวขุ่ม, 2555) ที่ได้กล่าวว่าเพื่อให้การปฏิบัติงานของตำรวจท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรมที่แฝงมากับนักท่องเที่ยวจึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือ และอุปกรณ์ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่เพียงพอ รวมไปถึงเจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับ (ศรัณยา วรากุลวิทย์, 2546: 212-214) ที่ได้กล่าวถึงปัญหาเรื่องภาษาที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยมักมีปัญหาเรื่องภาษา และอัตราค่าจ้างล่ามเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ขาดประสิทธิภาพ ไม่เพียงพอต่อจำนวนของ

แหล่งท่องเที่ยว เพื่อรับมือกับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ (เอกคณิต ขจีจิตร, 2557) ที่กล่าวว่า แนวทาง และวิธีป้องกันปัญหาอาชญากรรม คือมีการออกตรวจตราสถานบริการหรือท่องเที่ยวให้บ่อยขึ้นโดยการเพิ่ม อัตรากำลังพลของเจ้าหน้าที่เพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น การติดกล้องวงจรปิดในพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อป้องกัน อาชญากรรมได้ทั่วถึง และบันทึกได้หลายมุมของถนน เจ้าหน้าที่และหน่วยงานทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นอย่างดี ควรมี การศึกษาผังเมืองที่ซับซ้อน และกำหนดจุดอับ หรือแหล่งท่องเที่ยว รวมไปถึงแหล่งชุมชนที่มีประชากร และ นักท่องเที่ยวหนาแน่นทุกวัน เพื่อติดตั้งกล้องวงจรปิดได้อย่างทั่วถึง เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงในการเกิดปัญหา อาชญากรรม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยเรื่อง การป้องกันอาชญากรรมที่แฝงมากับนักท่องเที่ยวของกองกำกับการ 3 กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว (บันลือ เขียวชอุ่ม, 2555) ที่ได้กล่าวว่าเพื่อให้การปฏิบัติงานของตำรวจท่องเที่ยวมี ประสิทธิภาพในการป้องกันอาชญากรรมที่แฝงมากับนักท่องเที่ยวจึงจำเป็นต้องมีเครื่องมือ และอุปกรณ์ และ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่เพียงพอ รวมไปถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความรู้ความเข้าใจด้านภาษาต่างประเทศเพื่อ สื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติน้อย ซึ่งเป็นอุปสรรคปัญหาสำคัญของการดูแลความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษของเจ้าหน้าที่ตำรวจในกรุงเทพมหานครยังไม่เพียงพอ เมื่อเกิดเหตุ อาชญากรรมกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถถามข้อมูลได้ และใช้เวลาในการดำเนินการนาน ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีนยา วรากุลวิทย์ (2546: 212-214) ที่ได้กล่าวถึงปัญหาเรื่องภาษา ที่นักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทาง มาท่องเที่ยวยังประเทศไทยมักมีปัญหาระหว่างภาษา

เอกสารอ้างอิง

- ณรงค์ ทรัพย์เย็น และ ธงชาติ รอดคลองตัน. 2551. **คู่มือตำรวจเล่มที่ 6 หมวดวิชาป้องกันปราบปราม อาชญากรรม**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ
- บันลือ เขียวชอุ่ม. 2555. การป้องกันอาชญากรรมที่แฝงมากับนักท่องเที่ยวของกองกำกับการ 3 กองบังคับการ ตำรวจท่องเที่ยว. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารคดี, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. 2526. **การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม หลักทฤษฎีและมาตรการ**. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศรีนยา วรากุลวิทย์. 2551. **ปฐมนิเทศอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. พระนครศรีอยุธยา: สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา.
- เอกนรินทร์ ปันยานะ. 2547. **มาตรการรักษาความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ: ศึกษากรณี สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- เอกคณิต ขจีจิตร. 2557. ปัญหาอาชญากรรมในสถานบริการในเขตพื้นที่สถานีตำรวจนครบาลห้วยขวาง. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Bennet, J. (ed). 1998. **Managing Tourism Services: A Southern Africa Perspective**. Pretoria: Van Schaik.
- Sutherland, E. & Cressey, D. 1966. **Principles of Criminology**. 7th ed. New York: Lippincott.